

Prisjećam Se Noćas

Oliver Dragojević

Što li si htjela, kad si mi dala
obrazе nježne, ruku malu.
Zašto si ljubav osmijehom krala,
i mojoj patnji pružala šalu.

Ti živiš sama u svome svijetu,
i možda misliš, moje je vrijeme.
Pa zimu stvaraš u tuđem ljetu,
i vreloj nadi poklanjaš sjever.

Prisjećam se noćas dana, što su bili,
daleko od onog, što je moglo biti.
Svi trenuci prošli, u bol su se slili,
samo kiša suza ponovo će liti.

Ako se jednom za drugog bude,
radjala ljubav u tvome srcu,
bit će mi vjeruj, istinski drago,
da vidim sreću bar na tvome licu.